

2010 augusztusában lehetőségünk nyílt egy csereprogram keretében, hogy egy hetet Franciaország borászati központja: Bordeaux környékén töltsünk - bár az út célja nem bortúra volt.

Ez év júniusában nemzetközi LEADER program keretén belül francia vendégeink voltak Dabason és környékén, akik a közeli akácerdőket tekintették meg, és ezzel kapcsolatban az erdészeti ágazat munkáiról hallgattak meg előadásokat. Viszonzásul a Felső-Homokhátság Vidékfejlesztési Egyesület szervezésében egy hétre a Bordeaux melletti Pauillac-ba vártak erdészeti szakembereket és erdőgazdálkodókat, magánerdő tulajdonosokat. Itt is az erdőgazdálkodással kapcsolatos programokon vett részt a húsztágú csoport.

A reggeltől estig tartó előadások mellett terepi programok jelentették a változatosságot. Ilyen volt a tengerparti fenyőerdők, a fafeldolgozó üzem, az újratelepítési munkák megtekintése. Több előadás témáját is az 1999-ben és a 2009-ben pusztító, nagy erejű vihar adta, amely a lábán álló fák közel 80 százalékát ledöntötte.

Meglepve tapasztalhattuk, hogy az erdőgazdálkodás ott sem fejlettebb, mint Magyarországon, sok esetben még ésszerűtlenebb is, mint nálunk, viszont a magyarok számára példaértékű az összefogás, amit az alábbiak is mutatnak.

Az előadásokon elhangzott többek között, hogy önkéntes szervezet jött létre annak érdekében, hogy az erdő tulajdonosok között közös megegyezésen alapuló területcseréket hozzanak létre, hogy lehetőség szerint a tulajdonosokhoz ne sok kis parcella tartozzon, hanem egy-egy nagy.

Ez bevezetésre kerülhetne a magyar gyakorlatban is.

Közhasznú nonprofit egyesület hoztak létre az erdőtüzek megfékezése érdekében is. 30 kilométerenként építettek egy figyelőtornyot, amelyben állandóan figyelemmel kísérik a villámcsapások helyét, ezt jelzik a tűzoltóság felé, és az esetleges lángra lobbanás után rövidesen kiérkeznek és eloltják a tüzet. Ezt követően még egy hétig figyeli egy civil csoport a területet, hogy megelőzzék a tűz újbóli föllobbanását. Ebből látható a nagy elkötelezettség az erdők iránt.

Fontos feladatot látnak el az erdőgazdálkodók érdekében alakult közhasznú egyesületek, amelyek minden kérdésben segítenek a tulajdonosoknak: pályázatírásban, az erdőtelepítésben, az értékesítésben. A telepítések módszere hasonló a miénkhez, és a fafeldolgozás sem különbözik sokban. Az előadásokon szóba került az ottani vadgazdálkodás is, amiről csoportunk szívesen megtudott volna többet is. Ez megérne egy külön tanulmányutat.

Kevés szabadidőnk egy részét borászatok látogatásával töltöttük, és emellett nem sok idő jutott az óceán homokdűnéinek és a turisták által sűrűn látogatott vidékek felfedezésére – Párizsra is egy szombat délután és este jutott.

A kapott ételek mutatták az óceán közelségét, soha nem mellőzték a halat, kagylót, csigát, és bőségesen kínálták mellé a finom bordeaux-i bort, ami azért a magyar borokat nem tudja felülmúlni.

Jöttünk, láttunk – és visszamennénk, hogy a sok kimaradt látványosságot is megtekinthessük...

Az út gyakorlati lebonyolításáért köszönet illeti Rácz Juditot és Pacsirta Mátyást, akik gardírozták a csapatot és alkalmanként a tolmács szerepét is betöltötték.

Szabó István